

Scénář k příběhu Věry Kyjovské

Zpracovali: *Victorie Rejzková, Robert Bužík, Veronika Červenková, Tereza Jelínková a Andrea Macková*
pod vedením paní učitelky *Venduly Doležalové*

„Kolik lásky dostaneme v dětství, tolik lásky si s sebou neseme celý život.“

— *Richard Pachman*

Holčička z obrázku je malá Věruška. Narodila se 20. března 1934 v Praze na Smíchově mamince Ludmile a tatínkovi Janovi.

Od ostatních holčiček se příliš neliší. Je radostná, ráda se usmívá, často si hraje. Sourozence jí vynahradí kamarádi z okolí.

Nejšťastnější je Věruška se svojí rodinou. Těší se do školy a význam slova válka vůbec nechápe.

Kamarádi, učení, objevování, škola ta ji prostě baví! Co znamená válka, ale brzy pochopí.

S příchodem GESTAPA se do jejich rodiny vetřel veliký strach. Proč tu jsou? Co hledají? Ublíží nám?

„Mně bylo 5 let, když sem ten Hitler přišel, to bylo hrozný.“

Přišli si pro tatínkova nejmladšího bratra Jaroslava.

„No a tak když nebyl doma, tak chtěli vědět kde jako je, tak babička to řekla. Oni potom šli do těch Škodových závodů, no a tam ho prostě vzali a odvedli ho, nejprve byl v Pečkově paláci, tam byl měsíc a odtud ho odvezli do Mauthausenu. A odtamtud se už nevrátil...“

Po nějaké době přišlo rodině oznámení:

Váš syn Jaroslav Reitmajer zemřel 29. Června 1942 na komplikace způsobené otravou krve v místní nemocnici. Tělo bylo zpopelněno ve státním krematoriu 2. 7. 1942. Neexistuje důvod bránit průchodu urny, pokud bude předloženo řádné pohřbení. Můžete požádat o úmrtní list zasláním poplatku 72 říšských marek Matričnímu úřadu v Mauthausenu 2. V prosinci 1961 byl pan Jaroslav Reitmajer prohlášen za politického vězně z důvodu aktivní odbojové činnosti proti nacistům.

Po této události zůstala v srdci Věrušky velká rána, k Němcům dokázala cítit už jen nenávist.

„Měli jsme se učit německy a já jsem řekla, že německy se učit nebudu. Z toho důvodu, že Němci ho takhle vzali, bez nějakýho důvodu, jen že něco řekl kvůli Hitlerovi a to bylo prostě špatný.“

V průběhu války zažila ještě několik setkání s nacistickými vojáky, žádné z nich ovšem nemělo tak tragické důsledky. Po válce Věra vystudovala zdravotnickou školu, přestěhovala se na sever Čech a vychovala tři děti. Celý život pomáhala druhým, mimo jiné tím, že byla velice aktivním dárcem krve.

V současné době žije paní Věruška v Pečovatelském domě v Krásné Lípě, kde jí pravidelně navštěvuje její rodina. Svůj volný čas vyplňuje mnoha různými aktivitami.